

prima instanță: S. Papuha
instanța de apel: N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță

dosarul nr. 2rc-898/2016

DECIZIE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinînd recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Eco Medella”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Polisol” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Eco Medella” cu privire la încasarea datoriei, penalității, venitului ratat și a cheltuielilor de judecată, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, prin care a fost respinsă cererea privind scutirea de la plata taxei de stat și nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Eco Medella”

c o n s t a t ă

La 10 octombrie 2014 SRL „Polisol” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Eco Medella” cu privire la încasarea datoriei, penalității, venitului ratat și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, între SRL „Eco Medella” și SRL „Polisol” la data de 01 noiembrie 2013 a fost semnat contractul nr. 1 de vânzare-cumpărare a mărfii, prin care SRL „Eco Medella”, în calitate de vânzător, se obliga să vândă marfa specificată în contract sub forma de batonașe de fructe în cantitate de 20 000 bucăți, a câte 12,5 lei/bucata, iar SRL „Polisol”, în calitate de cumpărător, se obliga să achite plata în avans a întregii sume contractuale care constituie 250 000 lei.

SRL „Polisol” susține că și-a respectat pe deplin obligațiile contractuale, achitând la data de 06 noiembrie 2013 și 13 noiembrie 2013, conform pct. 3.1 din contract, suma de 250 000 lei, ce constituie 100 % din suma prevăzută în contract, iar vânzătorul SRL „Eco Medella” a livrat marfa doar în sumă de 100 000 lei conform facturilor WI2335483 din 12 decembrie 2013 și WI2335483 din 26 decembrie 2013.

Mai invocă că, la data de 20 martie 2014 și la 28 martie 2014 SRL „Polisol” a livrat pentru SRL „Eco Medella” conform facturilor fiscale BV7754993 și BV7754993 marfa în valoare de 85 410 lei, pentru care pîrîtul SRL „Eco Medella” a achitat doar suma de 77 250 lei conform ordinelor de plată din 07 aprilie 2014, din

08 aprilie 2014, din 17 aprilie 2014, din 06 mai 2014, din 15 iulie 2014. Respectiv, datoria pârâtului conform facturilor constituie suma de 8 160 lei.

Afirmă că toate adresările înaintate către SRL „Eco Medella” în vederea restituirii datoriei restante față de SRL „Polisol” au fost lăsate fără răspuns și rezultat.

Întru evitarea litigiului și rezolvarea pe cale amiabilă a situației date, conform art. 575 alin. (1) Cod Civil, la data de 07 august 2014 către SRL „Eco Medella” a fost expediată o somație privind executarea deplină a obligației contractuale conform pct. 1.1. și 4.1. din contractul nr. 1 din 01 noiembrie 2014, prin care s-a solicitat și transmiterea actului de verificare a decontărilor între întreprinderi.

Ca rezultat la data de 15 august 2014 a parvenit răspunsul din partea avocatului SRL „Eco Medella” - Maxim Sidorencu, prin care ultimul recunoaște că marfa s-a livrat doar parțial în valoare de 100 000 lei, în loc de 250 000 lei. Totodată, în acest răspuns s-a menționat despre faptul că SRL „Eco Medella” în luna iunie 2014 a avut intenția să predea SRL „Polisol” restul mărfii, întocmind în acest scop facturile fiscale din 04 iunie 2014 și 06 iunie 2014, care au fost înmânate personal administratorului, fapt care însă nu a fost probat cu nici o dovadă, nici faptul intenției de a preda marfa și nici dovada existenței și transmiterii facturilor.

Mai mult ca atât, invocă că în perioada 29 mai 2014-08 iunie 2014 administratorul SRL „Polisol” nu a putut să primească personal aceste facturi, deoarece se afla peste hotarele țării, fapt confirmat prin extrasul din pașaportul administratorului Iaroslav Șum, remarcând că actul de verificare solicitat prin somație totuși n-a fost expediat.

Ulterior, prin alte două notificări din 14 august 2014 și 26 august 2014, SRL „Polisol” a solicitat de la SRL „Eco Medella” rezoluțiunea contractului nr. 1 din 01 noiembrie 2013 și restituirea sumei datorate.

La data de 19 august 2014 din partea administratorului SRL „Eco Medella” Șum Iaroslav a parvenit răspuns, prin care acesta a remarcat faptul că obligația urmează a fi executată în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului, dar nu în termen de 3 zile, precum era menționat în somația creditorului SRL „Polisol” din 07 august 2014. Necătând la aceasta, pârâtul SRL „Eco Medella” nu și-a executat obligația nici în termenul de 7 zile.

Deoarece somația din 07 august 2014 nu a fost executată în termen, se consideră îndreptățit reclamantul de a solicita despăgubiri în locul prestației.

În acest sens invocă că SRL „Eco Medella”, în urma neexecutării contractului nr.1 din 01 noiembrie 2014, datorează SRL „Polisol” o despăgubire în valoare de 150000 lei și venitul ratat în mărime de 60 000 lei. Or, venitul ratat este constituit din adaosul comercial aplicat la comercializarea mărfii și TVA-ul care se va include în preț. Respectiv, pentru suma datorată de 150 000 pârâtul urma să livreze marfa sub forma de bastonașe de fructe în cantitate de 12 000 bucăți, a câte 12,5 lei/bucată, care ulterior urmau a fi vândute la preț de 17,5 lei (12,5 lei+ 20% TVA+20% adaos comercial), prin ce a prejudiciat reclamantul cu 60 000 lei sub forma veniturului ratat.

Cu referire la prevederile art. 609 alin. (2) Cod Civil, indică că nu este necesară somația dacă există împrejurări deosebite care îndreptățesc valorificarea imediată a dreptului de despăgubire.

Drept împrejurare deosebită care îndreptățește valorificarea imediată a dreptului de despăgubire invocă închiderea din motive financiare a magazinului mixt al SRL „Polisol” și anularea la data de 01 aprilie 2014 și 08 mai 2014 a autorizațiilor de funcționare nr.18899 și nr. 18911, prin care se atestă faptul că SRL „Polisol” nu mai are nevoie de marfa specificată în contractul nr.1 din 01 noiembrie 2013, pe motiv că nu o mai poate realiza.

Concomitent remarcă faptul că, pentru completarea mijloacelor circulante din cadrul întreprinderii, SRL „Polisol” la data de 01 noiembrie 2013 a încheiat contractul de credit nr. 18 cu BC „Moldindconbank” SA, prin care societății i s-a acordat un credit în sumă de 500 000 lei pe o perioadă de 36 luni. Or, neexecutarea de către SRL „Eco Medella” a obligațiilor contractuale, a afectat și executarea conformă a contractului de credit din 01 noiembrie 2013, iar în lipsa mijloacelor financiare reclamantul a întârziat și cu achitarea ratelor și dobânzilor prevăzute în contractului de credit, achitând în acest sens penalități în mărime de 1 439,18 lei pentru neachitarea la timp a ratelor bancare.

De asemenea, SRL „Polisol” a fost nevoită să achite creditul bancar înainte de termen, valorificând prin intermediul băncii bunul imobil ipotecat. În așa mod, garantul ipotecar, care este și administratorul SRL „Polisol”, Maxim Șum, a fost nevoit să predea bunul imobil spre vânzare în vederea stingerii obligațiilor SRL „Polisol” către BC „Moldindconbank” SA.

Totodată invocă că întru stingerea înainte de termen a creditului bancar, SRL „Polisol” a achitat pe lângă creditul de bază și un comision în valoare de 5000 lei, precum și taxa de stat pentru serviciile notariale în mărime de 3964,49 lei conform ordinelor de plată nr.1 și nr.2 din 09 septembrie 2014 - în total 8 964,49 lei.

Drept consecință, prejudiciul produs prin neexecutarea contractului nr.1 din 01 noiembrie 2014 constituie 150 000 lei cu titlu de datorie, prejudiciul rezultat din neachitarea livrării mărfii conform facturilor fiscale BV7754993 și BV7754993 din 20 martie 2014 și din 28 martie 2014 constituie 8160 lei, penalități pentru neachitarea la timp a ratelor bancare în mărime de 1 439,18 lei, 60 000 lei sub forma venitului ratat pentru faptul că nu a fost posibilă realizarea mărfii, precum și cheltuielile pentru achitarea înainte de termen a creditului bancar - în mărime de 8964,49 lei.

Solicită încasarea din contul SRL „Eco Medella” în beneficiul SRL „Polisol” a datoriei în sumă de 158 160 lei, prejudiciul material în sumă de 60 000 lei sub forma venitului ratat, a penalităților în valoare de 1 439,18 lei pentru neachitarea la timp a ratelor bancare, 8 964,49 pentru achitarea creditului înainte de termen și a taxei de stat în mărime de 6 857 lei, iar în total suma de 235 420,67 lei, cât și rezilierea contractului nr. 1 din 01 noiembrie 2013 cu privire la livrarea mărfii, semnat între SRL „Eco Medella” și SRL „Polisol”.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 04 martie 2015, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul SRL „Eco

Medella” în beneficiul SRL „Polisol” a datoriei în sumă de 150 000 lei și cheltuielile legate de achitarea taxei de stat la înaintarea acțiunii în sumă de 2744,80 lei, iar în total suma de 152 744,80 lei, în rest cerințele acțiunii au fost respinse. Totodată, s-a încasat din contul SRL „Eco Medella” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1755,20 lei.

La 12 martie 2015 SRL „Eco Medella” a depus o cerere Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 14 aprilie 2015, a fost reziliat contractul nr. 1 din 01 noiembrie 2013 cu privire la livrarea mărfii, semnat între SRL „Polisol” și SRL „Eco Medella”.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 aprilie 2015, au fost corectate greșelile strecurate în dispozitivul hotărârii, prin substituirea sintagmei „cheltuielile legate de achitarea taxei de stat la înaintarea acțiunii în sumă de 2744,80 lei” cu sintagma „cheltuielile legate de achitarea taxei de stat la înaintarea acțiunii în sumă de 4744,80 lei” și excluderea din partea dispozitivă a aliniatului cu conținutul „Se încasează de la SRL „Eco Medella”, c/f:1013600033621, cu sediul în mun. Chișinău, str. Calea Orheiului 105, ap. 20 în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1755,20 lei”.

La 31 martie 2015 SRL „Eco Medella” a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând amânarea plății taxei de stat pînă la examinarea apelului în fond, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea cererii SRL „Polisol” cu privire la încasarea datoriei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2016, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de SRL „Eco Medella”, fiind acordat apelantului un termen rezonabil pînă la data de 03 martie 2016 ora 16.00 pentru depunerea cererii de apel motivate și achitarea taxei de stat în valoare de 3559 lei, cu prezentarea dovezii de plată a taxei de stat. Totodată, a fost comunicat apelantului că în cazul dacă nu va îndeplini în termen indicațiile instanței de apel din încheierea menționată, apelul nu se va considera depus și va fi restituit.

Nefiind de acord cu încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2016, SRL „Eco Medella” a contestat-o în ordine de recurs.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 martie 2016, a fost admis recursul declarat de SRL „Eco Medella”, casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2016 în partea în care apelantul a fost obligat la plata taxei de stat pentru depunerea cererii de apel și restituită pricina în partea dată spre rejudecare în aceeași instanță la etapa de primire a cererii de apel.

La data de 02 iunie 2016 apelantul a înregistrat în cancelaria Curții de Apel Chișinău cererea de apel motivată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, a fost respinsă cererea SRL „Eco Medella” privind scutirea de la plata taxei de stat și nu s-a dat curs cererii de apel depuse de societate, fiind acordat apelantului un termen rezonabil de 10 zile din data recepționării încheierii pentru achitarea taxei de stat în sumă de 3559 lei. Totodată, a fost explicat apelantului că dacă nu va îndeplini în termen indicațiile instanței de apel, apelul declarat va fi restituit.

La 23 septembrie 2016 SRL „Eco Medella” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, prin care a cerut admiterea recursului, casarea încheierii judecătorești și emiterea unei noi încheieri, prin care SRL „Eco Medella” să fie scutită parțial de la plata taxei de stat, cu reducerea acesteia pînă la suma de 1000 lei.

În motivarea recursului a indicat că, societatea este în imposibilitate de a achita suma taxei de stat stabilită de instanța de apel din cauza că se află într-o stare materială precară. Astfel, potrivit certificatului nr. 30002/57 din 09 februarie 2016 emis de BC „Moldova Agroindbank” SA, se atestă că SRL „Eco Medella” are deschis contul curent cu nr. 22512185295 și soldul contului constituie 0,00 lei. De alte surse financiare societatea nu dispune. Nici Șum Iaroslav, ca director și asociat al firmei, nu a primit salariul de mai bine de un an și nu dispune de un alt loc de muncă. Mai mult ca atît, este divorțat și are la întreținere un copil minor.

Totodată, a indicat că instanța de apel la pronunțarea încheierii contestate a calculat greșit mărimea taxei de stat ce urmează a fi achitată pentru declararea apelului. Astfel, prima instanță a admis parțial acțiunea și a dispus încasarea de la pîrît a datoriei de 150000 lei. Apelantul a contestat hotărîrea în această parte, respectiv instanța de apel urma să calculeze taxa de stat din suma contestată (150000 lei x 3% x 0,75) și nu din suma taxei de stat dispusă spre încasare de la pîrît în mărime de 4744,80 lei.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Materialele cauzei atestă faptul că, SRL „Eco Medella” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016 în termen, la 23 septembrie 2016.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea parțială a încheierii instanței de apel și remiterea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău la etapa de primire a cererii de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

În conformitate cu art. 368 CPC, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordînd apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor. Dacă apelantul îndeplinește în termen indicațiile din încheierea judecătorească, apelul se consideră depus la data prezentării inițiale. Încheierea instanței de apel de a nu se da curs cererii poate fi atacată cu recurs.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, a fost respinsă cererea SRL „Eco Medella” privind scutirea de la plata taxei de stat și nu s-a dat curs cererii de apel depuse de societate, fiind acordat apelantului un termen rezonabil de 10 zile din data recepționării încheierii pentru achitarea taxei de stat în sumă de 3559 lei. Totodată, a fost explicat apelantului că dacă nu va îndeplini în termen indicațiile instanței de apel, apelul declarat va fi restituit.

Din conținutul încheierii recurate rezultă că instanța de apel a impus apelantul SRL „Eco Medella” la achitarea taxei de stat de 3559 lei, calculată din suma taxei de stat dispuse spre încasare de la pîrît în temeiul încheierii de corectare a erorii din hotărîrea primei instanțe din 04 martie 2015, deci taxa de stat în cuantum de 75% din taxa ce urma a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată sau altei cereri (plîngeri).

Or, concluziile instanței de apel în acest sens sunt eronate din următoarele considerente.

Astfel, Colegiul reține că, art. 3 pct. 1 lit. a) și lit. j) al Legii taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992 prevede că, pentru cererile de chemare în judecată, privitor la litigiile cu caracter patrimonial se achită 3% din valoarea acțiunii sau din suma încasată. Pentru cererile de apel împotriva hotărîrilor instanțelor judecătorești se achită 75% din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată sau altei cereri (plîngeri), iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial – 75% din taxa calculată din suma contestată.

Deci, la determinarea mărimii taxei de stat, instanța urma să i-a în considerație faptul că prin hotărîrea primei instanțe, inclusiv cea suplimentară și de corectare a hotărîrii, a fost admisă parțial acțiunea SRL „Polisol” și dispusă rezilierea contractului nr. 1 din 01 noiembrie 2013 cu privire la livrarea mărfii semnat între părțile litigiului, precum și încasarea din contul SRL „Eco Medella” în beneficiul SRL „Polisol” a datoriei în sumă de 150 000 lei și a cheltuielilor legate de achitarea taxei de stat la înaintarea acțiunii în sumă de 4744,80 lei, în rest cerințele acțiunii au fost respinse.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, SRL „Eco Medella” a contestat-o în ordine de apel în partea în care pretențiile reclamantului au fost admise și anume în partea încasării datoriei de 150000 lei.

Respectiv, cu referire la prevederile art. 3 pct. 1 lit. a) și lit. j) al Legii nr. 1216 din 03 decembrie 1992, instanța urma să calculeze cuantumul taxei de stat pentru declararea apelului reieșind din suma de 150000 lei, dispusă spre încasare de la apelantul-pîrît, ceea ce constituie 3375 lei (150000 lei x 3% x 75%).

Instanța de apel însă a impus apelantul la plata taxei de stat în sumă de 3559 lei, calculată din suma taxei de stat dispuse spre încasare de la pîrîtul SRL „Eco Medella” în temeiul încheierii de corectare a erorii din hotărîrea primei instanțe din 04 martie 2015, deci taxa de stat în cuantum de 75% din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată sau altei cereri (plîngeri). Or, concluziile instanței în acest sens sunt eronate.

Sunt neîntemeiate însă argumentele recurentului vis-a-vis de concluzia instanței de apel de respingere a cererii apelantului privind scutirea de la plata taxei de stat.

Astfel, instanța de judecată, în vederea neîngrădirii dreptului părților privind accesul liber la justiție, la cerere poate scuti persoana fizică sau juridică de plata taxei de stat, în urma justificării situației materiale a acesteia. Scutirea poate fi totală sau parțială, apreciindu-se în dependență de cerere și de dovezile prezentate.

Persoana juridică solicitând scutirea de plata taxei de stat urmează să probeze lipsa mijloacelor financiare, prezentând probe pertinente în acest sens. În calitate de probă poate servi - informația de la inspectoratul fiscal privind existența și situația conturilor bancare, dările de seamă fiscale pentru ultimii ani, informația de la oficiul cadastral privind imobilele deținute, informația de la SA „CRIS Registru” privind mijloacele de transport pe care le are în proprietate etc.

Or, pornind de la principiul respectării dreptului de acces liber la justiție, consfințit de jurisprudența CEDO, în cadrul soluționării cererilor privind acordarea facilităților la plata taxei de stat, instanțele judecătorești urmează să examineze cu minuțiozitate fiecare caz concret pentru a nu admite îngrădirea dreptului persoanei la “un tribunal”, conducându-se la soluționarea acestor cereri atât de normele dreptului național, cât și de prevederile Convenției și jurisprudenței CEDO.

Totodată, dreptul de acces la un tribunal urmează a fi înțeles ca un drept de acces concret și efectiv, ceea ce determină instanța de judecată de a supune adresarea oricărei persoane în justiție cu o restricție pecuniară clară și concretă, evidențiind-o în conținutul încheierii de contestare a neajunsurilor la adresarea cu un instrument de atac, urmărind scopul de respectare a echilibrului între necesitatea asigurării bunei administrări în justiție și proporționalitatea unei astfel de restricții.

Materialele cauzei atestă faptul că, SRL „Eco Medella” la solicitarea scutirii de plata taxei de stat a prezentat drept dovadă - certificatul nr. 30002/57 din 09 februarie 2016 emis de BC „Moldova Agroindbank” SA, prin care se atestă faptul că societatea are deschis contul curent cu nr. 22512185295 și soldul contului constituie 0,00 lei. Or, înscrisul dat nu constituie o dovadă suficientă pentru a demonstra starea financiară precară a recurentului, deoarece ultimul nu era lipsit de dreptul de a prezenta probe ce ar confirma că nu dispune și de alte conturi bancare, nu a prezentat informații referitor la bunurile societății ce ar putea servi drept sursă de cumulare a mijloacelor financiare suficiente pentru achitarea taxei de stat la depunerea apelului sau lipsa acestora.

Nu sunt relevante nici argumentele recurentului precum că directorul societății, Șum Iaroslav, fiind divorțat și având un copil minor la întreținere, nu a primit salariul de mai bine de un an și nu dispune de un alt loc de muncă, în cazul în care aceste justificări a situației materiale precare sunt relevante pentru scutirea persoanei fizice de la plata taxei de stat, dar nu și a persoanei juridice.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016 în partea în care apelantul a fost obligat de a prezenta dovada de plată a taxei de stat în mărime de 3559 lei, cu modificarea cuantumului dat pînă la 3375 lei și de a remite pricina la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău la etapa de primire a cererii de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se admite recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Eco Medella”.

Se casează parțial încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Polisol” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Eco Medella” cu privire la încasarea datoriei, penalității, venitului ratat și a cheltuielilor de judecată, în partea în care apelantul Societatea cu Răspundere Limitată „Eco Medella” a fost obligat de a prezenta dovada de plată a taxei de stat în mărime de 3559 lei și se emite o nouă hotărâre sub formă de încheiere în partea dată prin care:

Se obligă apelantul Societatea cu Răspundere Limitată „Eco Medella” de a prezenta dovada de plată a taxei de stat în mărime de 3375 (trei mii trei sute șaptezeci și cinci) lei.

În rest, încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016 se menține.

Pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Polisol” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Eco Medella” cu privire la încasarea datoriei, penalității, venitului ratat și a cheltuielilor de judecată se remite la rejudicare în Curtea de Apel Chișinău la etapa de primire a cererii de apel.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat